

ด่วนที่สุด

ที่ กต 1002/1446

กต. 2/5173
6 ก.ย. 53
14-1516

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 6472
วันที่ 6 ก.ย. 2553 134

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

3 กันยายน 2553

เรื่อง การถอนข้อสงวนของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อ 7

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/14247 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2553

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารอันเป็นผลการเจรจาก่อนที่จะมีการรับรองอนุสัญญา เมื่อปี ค.ศ. 1989
2. ข้อสังเกตของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กต่อการเสนอรายงานประเทศฉบับที่สองของไทย

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นต่อการถอนข้อสงวนข้อ 7 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียน ดังนี้

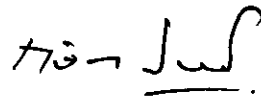
1. ข้อ 7 วรรค 1 ที่กำหนดให้เด็กได้รับการจดทะเบียนทันทีหลังการเกิด และมีสิทธิที่จะมีชื่อนับแต่เกิดนั้น กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของไทยในปัจจุบัน มิได้มีข้อห้ามการให้สิทธิดังกล่าวแก่เด็กประเภทต่างๆ ที่ไม่มีสัญชาติไทย สำหรับสิทธิที่จะได้มาซึ่งสัญชาติหนึ่ง (Right to acquire a nationality) นั้น ถ้อยคำที่ปรากฏในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นถ้อยคำเดียวกับข้อ 24 วรรค 3 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยมิได้ตั้งข้อสงวนไว้ ดังนั้น จึงเห็นว่าสิทธิดังกล่าวไม่ถือเป็นข้อผูกพันไทยในการให้สัญชาติไทยกับเด็กที่เกิดในไทยจากบิดามารดาที่เป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองหรือเด็กไร้สัญชาติ

2. ข้อ 7 วรรค 2 ที่กำหนดให้รัฐภาคีประกันให้มีการปฏิบัติตามสิทธิที่ระบุในวรรคแรกตามกฎหมายภายในและพันธกรณีภายใต้ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เด็กจะตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาตินั้น เป็นการยืนยันว่า การให้สิทธิที่ระบุไว้ในวรรค 1 จะต้องเป็นไปตามกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ โดยเน้นว่า การพิจารณาให้หรือไม่ให้สัญชาติแก่เด็กตามวรรคแรก ให้รัฐภาคีคำนึงถึงการที่เด็กจะตกเป็นบุคคลไร้สัญชาติด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากเอกสารอันเป็นผลการเจรจาก่อนที่จะมีการรับรองอนุสัญญา เมื่อปี ค.ศ. 1989 และข้อสังเกตของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กต่อการเสนอรายงานประเทศฉบับที่สองของไทย ดังปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2 จึงเห็นว่า การถอนข้อสงวนข้อ 7 ของอนุสัญญา ไม่น่าจะเป็นพันธะผูกพันให้ไทยต้องปรับแก้พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2551 เพื่อให้มีการประกันมิให้เด็กตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาติ

3. สำหรับการดำเนินการตามมาตรา 190 แห่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 นั้น โดยที่การถอนข้อสงวนเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของไทย ที่จะผูกพันตามข้อบทแห่งอนุสัญญาฯ ทุกประการโดยไม่มีข้อยกเว้น ดังนั้น หากหน่วยงานเจ้าของเรื่องเห็นว่าสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีที่เข้ารับเพิ่มเติมจากที่เคยมีข้อยกเว้นไว้ได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับเพิ่มเติม การถอนข้อสงวนข้อ 7 นี้ ไม่น่าจะเข้าข่ายที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 190 วรรค 2 ที่จะต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนการดำเนินการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกีต กิรัมย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

กองการสังคม

โทร. 0 2643 5000 ต่อ 2210

โทรสาร 02 643 5064